

Sygn. akt II CSK 672/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) przyznaje ze Skarbu Państwa Sądowi Apelacyjnego w (...) adw. M. W. wynagrodzenie w kwocie 3600,- (trzy tysiące sześćset) złotych podwyższone o stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;**
- 3) nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

W uzasadnieniu wniosku skarżący nie przytoczył argumentów juredycznych świadczących o takich okolicznościach odwołując się jedynie do zarzutu podniesionego w ramach podstawy naruszenia prawa materialnego i do stwierdzenia, że doszło bezspornie do naruszenia dóbr osobistych powoda a pozwany nie wykazał, by jego zachowanie nie było bezprawne.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń.

Analiza lakonicznego uzasadnienia wniosku w kontekście motywów Sądu Apelacyjnego nie pozwala na przyjęcie, że w niniejszej sprawie zachodzi oczywistość uchybień w zakresie stosowania lub wykładni prawa i to uchybień

o charakterze kwalifikowanym, wynikająca z treści samej skargi i widoczna *prima facie*, zwłaszcza że skarżący nie kwalifikuje jej pod względem prawnym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach należnych pełnomocnikowi z urzędu orzeczono podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 8 ust. 7 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015, poz. 1801). Z uwagi na szczególne okoliczności w zakresie sytuacji zdrowotnej i majątkowej powód nie został obciążony obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 102 k.p.c.).